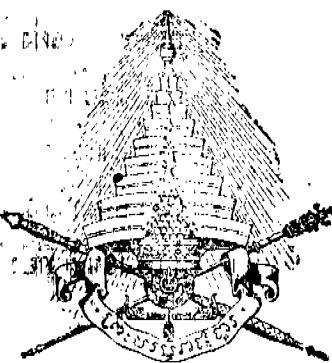

มาตรา ๔ ให้กระทงพระองค์พระยาโกสินทร์ฯ ให้ดำเนินไป โดยที่ด้วยแบบอย่างดังทุกประการ

พระราชนำหนกให้ไว้ณวันพุธศับศิริ
ที่สิบหก 月初กุมภาพันธ์ พ.ศ.๑๗๑๖

๔ ประกาศดังนี้เป็นข้อหา การกรรมศุขากิจนาด มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบรมราชูปถัมภ์ ให้ประกาศให้ทราบทั่วทั้งราชอาณาจักร เก้าอยู่หัว ทั้งนี้เพื่อเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วทั้งราชอาณาจักร

ด้วยมุ่งพระราชประสงค์จะให้ข้อความที่กล่าวในพระบรมราชโองการนี้เป็นเครื่องเตือนบารมี ให้เป็นเครื่องเตือนภัยแก่บุคคลใดที่จะเป็นได้แก่พระราชนำหนก ให้เห็นว่า น่าที่ต่างๆ นั้น ก็อยู่กับเสนาบดี ภักดีท้องพระจันทร์ พระบรมราชูปถัมภ์ ที่จะด้วยด้วยความมั่นคง ไม่ให้เป็นภัยในกรรมศุขากิจนาด ภัตตาคารนี้เป็นมีเชิงกัน หนึ่ง

๕ ทรงพระอุดมฯ โปรดเกล้าฯ ดังพระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ เป็นผู้บัญชาการ กุนศุขากิจนาด ดังนี้

๖ พระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ จะต้องทราบด้วย ๗ ทรง กุนศุขากิจนาด

๘ พระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ จะต้องเรียก รายงานนักงานพนักงานแพทที่ใหญ่ และหาก พนักงานแพทที่ใหญ่ ศุขากิจนาด ตามสัมภาร์ที่จะเห็น ตามที่ได้เป็นผู้บัญชาการ ดังนี้

มาตรา ๕ ของพระบรมราชโองการที่ ๑๗๑๖ นั้นด้วย ที่ดังต่อไปนี้ หมายความ ให้เป็นเจ้าหน้าที่งานใหญ่ ทั้งสอง ให้ช่วยกันทำการทางด้วย ทั้งสอง เพื่อจะได้ดำเนินไปตามพระบรมราชโองการนั้น

๖ ตาม มาตรา ๔ ของพระบรมราชโองการนี้ ให้พระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ จะเรียก ศุขากิจนาด ประชุม ให้เป็นครั้ง เป็นคราว ที่จะเป็น การ ตัดสิน แต่เป็นประชาน แต่เป็นผู้ตัดสินใน กองที่จะไม่ ตกลง แก่ ยัง กันนั้น แต่ถ้า พระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ ในเหตุการณ์ ให้เห็น ตกลง กับ เส้าพนักงานใหญ่ ทั้งสอง ในกรณีศุขากิจนาด แล้ว ให้นำความชัน กรรม มัจคม ทูล พระอุดมฯ ของ พระราชนา พระบรมราชโองการนี้

๗ ให้พระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ ยื่น หมายเข้าใช้ จ่ายใน เศรษฐ์ แต่เงินรับใน มีน้ำ กับ พื้นบ่ม ประมาณ สามหรัม มี น้ำท่อ เสนา บดี กระหง พระบรมราชูปถัมภ์ ให้ทันแก่ เวลา

๘ พระยาเทศาธรดษฐ์วิวัฒน์ จะต้อง จ่ากษะ แผนเสนาบดี กระหง นกราด ที่ดิน ไม่ ควร นำ ที่ดิน ที่ได้ กด ด้วย แล้ว ใน พระบรมราชูปถัมภ์ ศุขากิจนาด ซึ่ง จะ เป็น การ ตกอยู่ กับ เส้าพนักงาน ตามที่ได้เป็น หัวนำ ของ กรรมศุขากิจนาด ให้ วินิจฉัย ข้อความ จะ เกิด ขึ้น ใน ที่น่าจะดี เส้าพนักงาน แพทที่ใหญ่ และ เส้าพนักงาน ช้าง ใหญ่ ศุขากิจนาด และ ให้ยื่น รายงาน เป็นครั้ง คราว ต่อ เสนา บดี กระหง พระบรมราชูปถัมภ์ ใน การ ที่ได้ทำ ไป แล้ว เพื่อ รักษา ความ ดุอาด ให้เพียง ได้ราชการ ใน กรรม ที่ เป็น อุบัติ ภัย ให้มี จด หมาย เหตุ และ ความ เห็น ที่ จะ ทำ ต่อไป โดยที่ เป็น ผู้บัญชาการ จะ เห็นว่า มี ปัจจัย 。

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๑๗๑๖ รัตนโกสินทร์ ศก. ๑๗๑๖ เป็นวันที่ ๑๐๙๔ ใน รัชกาจ บัดยุบันนั้น